

بازگشت دوباره کاپیتان به لیگ برتر منتفی شد پشت پا به شغل انگلیسی

امیر اسدی
روزنامه نگار

جام ملت‌های آسیا با تمام اتفاقات ریز و درشت آن تمام شد و حالا بازیکنان به تیم‌های باشگاهی خود برگشته‌اند تا دورانی جدید را آغاز کنند. این تورنمنت مهم آسیایی اما ویرترین بزرگی بود تا بازیکنان توانایی‌های خود را نشان بدهند و مورد توجه باشگاه‌های بزرگ قرار بگیرند. این اتفاق وقتی جدی‌تر شد که مسابقات با فصل نقل و انتقالات زمستانی لیگ‌های اروپایی و آسیایی همزمان بود و نماینده‌های برخی باشگاه‌ها راهی دوحه شدند تا ستاره‌ها را شکار کنند. همین بهانه‌ای شد تا چندین بازیکن حاضر در تورنمنت، بعد از پایان مسابقات راهی باشگاه‌های جدید خود بشوند. از جمله دو ستاره ازبک به نام‌های جلال‌الدین ماشارییوف و اوستین اورنوف که به ترتیب راهی استقلال و پرسپولیس شدند. یا شوکوروف، دیگر بازیکن کلیدی تیم ملی ازبکستان که از فاتح کاراکومروک جدا شد و در نقل و انتقالات زمستانی پیراهن کایسری اسپور را در سورپرلیگ ترکیه پوشید. از دیگر انتقال‌های جذاب بازیکنان آسیایی می‌توان به حضور ابراهیم حصار سوری در فولاد اشاره کرد. بازیکنی که در بلگرانوی آرژانتین عضویت داشت اما راهی اهواز شد تا پیراهن فولاد را بر تن کند. از میان بازیکنان ایرانی هم مهدی طارمی با اینترمیلان به توافق رسید؛ توافقی که گفته می‌شود قبل از آغاز جام ملت‌های آسیا انجام شد و فقط ماند تست‌های پزشکی تا ستاره بوشهری رسماً پیراهن اینترمیلان را بر تن کند. میلاد محمدی که در این تورنمنت کمتر در ترکیب اصلی قرار گرفت، از آ.ا.ک آتن جدا شد و

به آدانا دمیراسپور رفت. او در آ.ا.ک هم اغلب روی نیمکت می‌نشست تا احسان حاجی‌صفی در ترکیب اصلی قرار بگیرد و در تیم ملی نیز چنین شرایطی را تجربه کرد. بنابراین بهترین تصمیم برای میلاد این بود که چمدان‌های خود را به قصد جدایی از آ.ا.ک ببندد و راهی تیم جدیدی شود. آدانا تیم نهم جدول رده‌بندی سورپرلیگ ترکیه است و جالب اینکه میلاد در بدو ورود به ترکیه در ترکیب اصلی قرار گرفت و اولین بازی خود را انجام داد. این یعنی سرمربی آدانا حساب ویژه‌ای روی توانایی‌های دفاع چپ جدید و ایرانی خود باز کرده است. کریم انصاری فرد هم در بازگشت به سرزمین فلاسفه، این بار به عضویت آریس درآمد. او سال‌ها در سورپرلیگ یونان حضور داشت و پیراهن باشگاه‌هایی نظیر المپیاکوس، پانیونیوس و آ.ا.ک آتن را بر تن کرد. کریم برای یک فصل و نیم مجبور شد به لیگ قبرس برود و برای اومونیا نیکوزیا بازی کند. گل او به منچستر یونایتد هرگز از خاطر هواداران اومونیا پاک نخواهد شد. حالا انصاری فرد که علاقه بسیاری به بازی در یونان دارد، به عضویت آریس در آمده و قرار است پیراهن تیم پنجم سورپرلیگ یونان را بپوشد. انصاری فرد و

مربیان مطرحی که در جام ملت‌ها ناکام بودند نام‌های بی‌جام!

حامد جیروودی
روزنامه نگار

از زمانی که دیگو آرماندو مارادونا کاپ قهرمانی جام جهانی ۱۹۸۶ را بالای سر برد تا وقتی این کاپ در جام جهانی ۲۰۲۲ در دستان لیونل مسی قرار گرفت، آرژانتین رنگ قهرمانی در این رقابت‌ها را ندید. در طول این ۳۶ سال و بعد از کارلوس بیلاردو، مربیان مختلفی از دانیل پاسارلا و خوزه نستور پگرن گرفته تا مارچلو پیلسا و خورخه سامپائولی و حتی خود مارادونای فقید روی نیمکت آلی سلسته نشستند اما نتوانستند این تیم را به قهرمانی جام جهانی برسانند تا اینکه لیونل اسکالونی آمد و به این افتخار بزرگ دست یافت. مدافعی که در زمان بازیگری‌اش، جزو ستاره‌های فوتبال آرژانتین به شمار نمی‌رفت و تنها هفت بازی ملی در کارنامه‌اش به ثبت رسیده است. اسکالونی در شروع مربیگری هم کارنامه پرباری نداشت و قبل از نشستن روی نیمکت آرژانتین به عنوان سرمربی، تنها در سوئیا و تیم ملی کشورش به عنوان دستیار حضور داشت و در اولین تجربه سرمربیگری‌اش هم در شش بازی هدایت تیم زیر ۲۰ سال آرژانتین را برعهده داشت. با این حال، او از مأموریت مهمی که داشت، سربلند بیرون آمد و پس از قهرمانی با آرژانتین در کوپا آمریکا ۲۰۲۱، در جام جهانی ۲۰۲۲ آلی سلسته را به سومین قهرمانی‌اش در بزرگ‌ترین تورنمنت ملی فوتبال جهان رساند تا آرژانتینی‌ها و مسی به آرزوی دیرینه‌شان برسند. او کاری را انجام داد که بسیاری از مربیان بزرگ دنیا نتوانسته بودند انجام دهند. در همین جام ملت‌های آسیا که چند روز پیش با قهرمانی قطر در خانه‌اش به پایان رسید، مربیان بزرگی روی نیمکت تیم‌های مختلف نشستند بودند که تنها نام‌شان یک امتیاز ویژه برای تیم‌های

تحت هدایت آنها به شمار می‌رفت. از روبرتو مانچینی سرمربی سابق ایتالیا که با این تیم به قهرمانی یورو رسیده بود و در این تورنمنت هدایت عربستان را برعهده داشت تا یورگن کلاینزمن مهاجم سابق و مطرح آلمان که با این تیم به قهرمانی جام جهانی و یورو رسیده بود و در زمان سرمربیگری هم با زمین‌ها به سومی جام جهانی رسید. مربی‌ای که در جام ملت‌ها، کره جنوبی را هدایت می‌کرد. در کنار آنها مربیان سرشناس دیگری هم در دوحه حضور داشتند. از هکتور کوپر که دو بار با والنسیا به فینال لیگ قهرمانان اروپا رسید و با سوریه به دنبال تجربه تازه‌ای در فوتبال آسیا بود تا پائولو بنتو بازیکن مطرح فوتبال پرتغال که پس از تجربه کار در کره جنوبی، این بار سرمربیگری امارات را برعهده داشت. در این تورنمنت، مربیان مطرح دیگری نیز بودند. از فیلیپ تروسیه فرانسوی که پس از تجربه مربیگری در ژاپن و قطر، این بار روی نیمکت ویتنام حضور داشت تا برانکو ایوانکوویچ که پس از کرواسی و ایران، عمان سومین تجربه ملی‌اش در مربیگری به شمار می‌رفت. در این میان، حتی باید به هاجیمه موراسو هم اشاره کرد که پس از درخشش با ژاپن در جام جهانی ۲۰۲۲، وجهه خوبی در دنیای مربیگری برای خود دست و پا کرده بود اما هیچ کدام از این مربیان بزرگ نتوانستند در جام ملت‌ها کاری از پیش ببرند.

اکبر منتشلو
روزنامه نگار

تیم ملی اردن در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ سنگ تمام گذاشت. این تیم در مرحله گروهی یک برد پرگله مقابل مالزی کسب کرد و با تساوی دو بر دو مقابل کره جنوبی به عنوان تیم سوم راهی مراحل بعدی رقابت‌ها شد. در مرحله یک هشتم نتوانست با سه گل عراق را شکست دهد و در یک چهارم هم تاجیکستان را از پیش رو برداشت. اما اوج کار این تیم در مرحله نیمه نهایی بود، این تیم که پیش از این در رویارویی با کره جنوبی، یک تساوی ارزشمند کسب کرده بود، در مرحله نیمه نهایی این تیم مدعی را از پیش رو برداشت و توانست به مرحله فینال دست یابد. تیم ملی اردن فقط ۵ دوره در جام ملت‌های آسیا حاضر بوده و در طول این مدت هیچ وقت به چنین دستاوردی نرسیده بود. حالا از این تیم می‌توان درس آموخت تیمی که چهار باخت سنگین در کارنامه خودش دارد و حتی در سال‌های نه چندان

از باخت شش بر صفر به ژاپن و نروژ تا نایب قهرمانی آسیا درس شگفت‌آور اردن به مدعیان

دور با شش گل به چین باخته بود. تیم ملی اردن در سال ۲۰۱۲ در رویارویی با ژاپن هم با شش گل شکست خورده بود. جالب‌تر اینکه این تیم قبل از شروع جام ملت‌های آسیا به مصاف تیم ملی نروژ رفته بود، این بازی هم یک باخت سنگین برای اردنی‌ها بود. آنها از نروژ هم شش گل خوردند و به نظر می‌رسد این تیم حتی مرحله مقدماتی جام ملت‌های آسیا را هم نتواند پشت سر بگذارد و اتفاقاً همین اتفاق هم رخ داد، تیم ملی اردن در مرحله گروهی، با ۴ امتیاز سوم شد و به عنوان تیم سوم صعود کرد، اما با نگاهی به روند رو به رشد و پیشرفت این تیم شگفت‌زده می‌شوید، از باخت شش گل به چین که حرفی برای گفتن در فوتبال ندارد، تا باخت سنگین به ژاپن و باخت با همین نتیجه به نروژ قبل از جام ملت‌های ۲۰۲۳ آسیا، تساوی با کره جنوبی در مرحله گروهی، برد عراق در مرحله هشتم، برد کره جنوبی مدعی در مرحله نیمه نهایی با دو گل و در نهایت رسیدن به فینال آسیا در حضور تیم‌های مدعی مانند ایران، کره جنوبی، ژاپن و... واقعاً شگفت‌آور است. به نظر می‌رسد

هر تیمی که احساس می‌کند در این رقابت‌ها و در این جام بازنده است، باید نیم‌نگاهی به اتفاقات تیم ملی اردن و نحوه صعود آنها داشته باشد، تا شاید گذشته را جبران نماید. از طرف دیگر شاید بتوان مدعی شد که این تیم برای سال‌های آینده هم می‌تواند حرف‌های زیادی برای گفتن داشته باشد و شاید بتوان گفت مدعیان اصلی آسیا، باید اردن را در جمع خودشان ببینند. بهتر است پیش از هر قضاوت حتمی، منتظر نمایش این تیم در بازی‌های مقدماتی جام جهانی باشیم و شاید هم باید بیشتر حواس مان به این تیم باشد. این تیم در بازی‌های مرحله مقدماتی جام جهانی، از دو بازی یک امتیاز کسب کرده است و با همین روند قطعاً می‌تواند در ادامه راه، سد راه تیم‌های بزرگ گروه‌اش باشد. اردن در گروه خودش دو تیم مدعی یعنی عربستان و تاجیکستان را دارد که در دو بازی برگزار شده به عربستان باخته و با تاجیکستان به تساوی رسیده است و در بازی بعدی، مصاف راحتی با پاکستان خواهد داشت که احتمالاً دوشادوش دو تیم دیگر و شاید جلوتر از آنها، در جدول رده‌بندی قرار بگیرد.